

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra KVINDERNE NORDFRA

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen04valshoot-idm140208212973664/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik

Vi har rejst ved Midnatstide
og hørt det klinge i Fjældet
og lyttet til Fossevældet.

De ligned en stærkere Fortids
slædefarende Ætter,
Afkom af Guder og Jætter.

Men Brødrene saa jeg aldrig.
Kun Nattesne, som vælder,
kun Kvinder og Kanebjælder!

Min Tunge bliver modig,
saa tit en Gaade mig brænder,
hvis Løsning jeg ikke kender.

Jeg raabte: „Hvilken Skaber
lod slige Skikkelser ælte?
til Bytte for hvilke Helte?

„For Hærmænd i Sejersskjorte?
– thi der, hvor Bruden findes,
er Brudgommen ej langt borte.“

Da lød fra de haarfagre Skønne
med oldtidsagtig Grumhed
en Latter, der slog mig med Stumhed:

„Vi har ej Broder i Live,
ej Husbond – som du tænker –
Og vi er *Nordens* Enker.“

Jeg havde drømt: nu tændes,
naar de med Heltene mødes,
den Ild, hvoraf Verden skal glødes.